

ת"פ 24149/01/22 - פלוני נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום בפתח תקווה

ת"פ 24149-01-22 מדינת ישראל נ' פלוני(עציר)
תיק חיצוני: 10142/2022

מספר בקשה: 12

בפני	כבוד השופט אליאנא דניאלי
המבקש	פלוני
נגד	
המשיבה	מדינת ישראל

החלטה

לפני בקשה לאיסור פרסום שמו של המבקש.

כנגד המבקש הוגש כתב אישום המייחס לו במסגרת ארבעה אישומים, עבירות כלפי אשתו, ובהן תקיפתה, איומים עליה, פגיעה בפרטיותה, וגרימת נזק לרכושה.

עתירת המבקש להורות על איסור פרסום שמו וכל פרט מזהה אחר הנוגע אליו, למתלוננת או לילדיהם, מושתתת על הטענה כי מדובר בתיק אלימות במשפחה, ובו מידע רגיש שעניינו ביחסים בין בני הזוג. נטען כי מקובל בתיקים כגון דא להורות על ניהולם בדלתיים סגורות, וכן נטען כי עבודת המבקש כמתקין מזגנים נפגעת, שכן טרם שכירת שירותיו נערכת לגביו בדיקה באינטרנט, המלמדת על קיום תיק זה.

עוד נטען בהקשר זה, כי בהיותו של המבקש המפרנס העיקרי, נפגעת עקב כך גם משפחתו.

המשיבה מתנגדת לבקשה, בשים לב לעקרון פומביות הדיון, המעוגן בסעיף 3 בחוק יסוד: השפיטה ובסעיף 68 בחוק בתי המשפט [נוסח משולב] תשמ"ד 1984, המורה כי על דרך הכלל, ינוהל ההליך המשפטי בפומבי, וכפועל יוצא מכך, שמות המעורבים בו - יפורסמו. צוין כי בהתאם לפסיקת בית המשפט העליון, בהעדר נסיבות מיוחדות ופגיעה חמורה וחריגה בנאשם, אין מקום להורות על סגירת הדלתיים או איסור פרסום שם הנאשם.

עוד נטען, כי ענייני המשפחה חסויים במסגרת החוק בהליכים המתנהלים בבית המשפט לענייני משפחה להבדיל מעניינים במסגרת הליך פלילי, וכי המבקש לא הציג כל אסמכתא לפגיעה בפרנסתו, אלא הביע חשש מפגיעה כזו בלבד.

לאחר ששקלתי את טיעוני הצדדים, כמו גם את ההלכה הפסוקה, אני מוצאת לדחות את הבקשה.

פומביות הדין הוכרה ככלל יסוד במשפט הישראלי, שעה שאיסור פרסום הוא היוצא מן הכלל. הלכה היא כי רק במקרים חריגים יסוג האינטרס הציבורי שבפרסום אל מול אינטרס הנאשם. עקרון זה מעוגן בסעיף 3 בחוק יסוד השפיטה, הקובע:

"בית משפט ידון בפומבי, זולת אם נקבע אחרת בחוק או אם בית המשפט הורה אחרת לפי חוק."

אמנם סעיף 68(ב) בחוק בתי המשפט מתיר לבית המשפט לדון בדלתיים סגורות, אם ראה בכך צורך, לשם הגנה על נאשם או מתלונן בעבירות אלימות בתוך המשפחה, ואולם הבקשה דנן אינה באה מפי המתלוננת, ואיני מוצאת כי יש בבקשת המבקש, הוא הנאשם, כדי הצדקה לחרוג מהכלל המורה על בית המשפט לקיים את הדין בפומבי.

הטענה כי דיון בפומבי עלול לפגוע בפרטיות המבקש, המואשם כאמור בפגיעה בפרטיות המתלוננת, ואף לפגוע בפרנסתו, יפה לכל הליך משפטי, והמבקש לא הראה כי במקרה זה קיימות נסיבות חריגות המצדיקות סטייה מהעקרונות שצוינו לעיל.

ברע"פ 8328/21 **זהראן נ' מדינת ישראל**, אשרניתן ארבעה ימים לאחר שהוגש, 2.1.22 (פורסם בנבו), שבבית המשפט העליון קבע כי גמבעניינים של חשודים או נאשמים שטרם הורשעו:

"הכלל הוא אפרסום שמו של חשוד, ואיסור פרסום הוא חריג. על מנת לגבור על כלל זה, על החשוד להראות כי פרסום שמו עלול לגרום לו נזק חמור, העולה על זה הנגרם לכל חשוד באופן מובנה כתוצאה מניהול הליך פלילי נגדו, וכי יש להעדיף את עניינו שלו על פני הענין הציבורי שבפרסום... נטל זה הוא נטל כבד ומשמעותי".

בנסיבות אלו, משברירת המחדל היא אפרסום, גם בעניינים של חשודים או נאשמים שלא הורשעו, ומשבעניינים עסקינן במי שכתב האישום כנגדו הוגש בחודש ינואר ורק כעת מתבקש איסור פרסום שמו, אשר כבר פורסם ברבים כעולה מהבקשה, איני מוצאת מקום להיעתר לבקשה.

ניתנה היום, ט"ז ניסן תשפ"ב, 17 אפריל 2022, בהעדר הצדדים.